

תת"ע 5746/08/18 - מדינת ישראל נגד סימון דוד אברג'ל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5746-08-18 מדינת ישראל נ' סימון דוד אברג'ל
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נחום

המאשימה

נגד

סימון דוד אברג'ל

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 23.5.18, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 15.1.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד המתנדב גיל ניצן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ואשתו, הגב' פרץ נטלי.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 23.5.18, בסמוך לשעה 10:25, נהג הנאשם ברכב בכביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 16.5, נצפה על ידי עד התביעה, שנסע בנתיב מימינו על, גבי אופנוע משטרתי, כאשר הוא אוחז טלפון נייד, "סמארטפון", בידו הימנית, בסמוך לגלגל ההגה, מסיט מבטו מהכביש לעבר מכשיר הטלפון הנייד ונוסע באיטיות, תוך גרימת עיכוב לכלי הרכב שנסעו מאחוריו.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא דיברתי בטלפון יש לי דיבורית הטלפון היה בכלל אצל אשתי".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא עשה שימוש בטלפון הנייד ולא אחז בו בידו. לדבריו, העד הורה לו לעצור, ביקש את רישיונותיו ורק לאחר שראה, שאשתו, שישבה במושב מאחור, מדברת בטלפון הנייד, בחר העד לייחס לו גם עבירה זו. עוד טען הנאשם, כי אין לו צורך להחזיק את הטלפון בידו, שכן, ברכבו מותקנת דיבורית חדישה.

עדת ההגנה העידה כי במהלך הנסיעה, היא שוחחה בטלפון הנייד של הנאשם ולפתע, הבחינה כי הרכב נעצר וכי יש שוטר לצדם. בשלב זה, לגרסת העדה, הורה לה הנאשם לסגור את הטלפון.

בחקירתה הנגדית, הסבירה העדה כי עשתה שימוש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית המותקנת ברכב, שכן, בזמן האירוע, הדיבורית לא הייתה תקינה.

העדה עמדה על כך, שהנאשם לא אחז בטלפון הנייד בשום שלב.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד, כאמור לעיל, נהג באופן מושגט משטרתי סמוי, לצד רכב הנאשם וציין בדו"ח, כי חלונות הרכב היו בהירים וכי הייתה לו ראות טובה לתוך הרכב, עניין הנובע מהבדלי הגובה בין כלי הרכב. העד לא הסתפק בלהתייחס לטלפון הנייד וסוג הטלפון, אלא פירט גם את אופן האחיזה, האופן בו הביט הנאשם לעבר הטלפון הנייד ואופן נהיגתו ברכב, כתוצאה מכך.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. בעפ"ת 34806-04-10 פירמן נגד מדינת ישראל קבע כבוד השופט מודריק: "שימוש בטלפון אינו דווקא השלמת פעולת החיגוד ודי בנטילת הטלפון, הנחתו על ההגה ואחיזה בו במצב הזה כדי לגבש הרכיב של שימוש". בעפ"ת 5675/08 סמפירה ברונו נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ביתן כי, כאשר שוטר כותב, שהוא הבחין בנאשם אשר אחז ביד שמאל טלפון: "די בכך כדי להרשיע המערער". בעפ"ת 6936-04-13 מלכיאלי יהוד נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט סעב: "מתקין התקנות עשה שימוש בהתחלה במילה "לא" ובהמשך, חזר והשתמש באותה מילה בתוספת "ו" החיבור, במובן זה שתכליתה להוסיף לאיסור הראשון, איסור שני ונוסף, קרי, המחוקק אסר תחילה את אחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה, והוסיף ואסר גם את השימוש בו, כך שדי בביצוע אחת החלופות, כדי לבסס הרשעת אותו נהג בעבירה לפי תקנה זו".

4. גרסת הנאשם ועדת ההגנה, לא עשתה עלי רושם אמין. גרסתו של הנאשם התבססה על כך שאין לו צורך לאחוז טלפון נייד בידו, שכן יש לו דיבורית חדישה ברכב, אך מעדותה של עדת ההגנה, התברר, כי במועד

העבירה, הדיבורית כלל לא הייתה תקינה.

5. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי

שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחר... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, במעמד הצדדים